

Storm

Storm werd bij ons aangemeld en maakte meteen heel veel los bij ons en bij de achterban.

Storm doet zijn naam eer aan; hij heeft een stormachtig leven gehad, dat hij mede dankzij onze achterban af kon sluiten.

Storm geniet nu van een rustig leven, maar voor het zover was, hebben heel wat mensen klaar gestaan om hem te vervoeren en op te vangen.

Vanaf het moment dat hij aangemeld werd, gebeurde er veel in zijn leventje en vanaf het moment dat hij opgehaald werd door onze achterban, tot aan het moment dat hij eindelijk bij zijn nieuwe baasjes woonde, hebben deze mensen zich ingezet. Zij schreven ieder hun verhaal op en dat kunt u hieronder lezen.

(Denise)

Ik werd door Sandra benaderd: er was een basset die uit een benarde situatie weggehaald zou moeten. De mensen zaten financieel aan de grond en maatschappelijk werk wilde dat de hond herplaatst zou worden. Storm was (dat begreep ik van het team) al een aantal keer eerder geplaatst en zat sinds een jaar in dit gezin. Mijn gevoel was héél dubbel. Natuurlijk wilde ik er zijn voor het team, maar een bas uit zijn omgeving weghalen was iets waar ik eigenlijk niet op zat te wachten. Maar ik was de enige in de regio, dus heb ik toegezegd. Na een na een nacht niet slapen en een dag met mijn ziel onder mijn arm lopen ging ik uiteindelijk om 14.15 uur richting Storm. Als iemand zijn hond om wat voor een reden dan ook weg doet (en het bleek in dit geval later niet eens vrijwillig te zijn...), zit je al snel klaar met je oordeel, tenminste dat was in eerste instantie hier het geval. Toch heb ik mezelf tot de orde geroepen, en ben ik met open vizier richting Storm gegaan. Daar bleek de situatie erg verdrietig te zijn. Zijn baasje wilde hem eigenlijk helemaal niet kwijt en was erg verdrietig, maar de instanties (in dit geval maatschappelijk werk) heeft hem gedwongen tot deze stap. Enfin, hij heeft Storm bij mij in de auto getild, en met tranen in zijn ogen afscheid van hem genomen. Mijn god, wat was die hond mager! Voor de zekerheid heb ik Storm een tabletje tegen wagenziekte gegeven, omdat ik dacht, als hij ook nog eens wagenziek wordt is de reis helemaal traumatisch en dat willen we voorkomen. Verder heb ik hem wat rescue druppels gegeven op wat plakjes leverworst, om acute stress te voorkomen. We hadden een rit voor de boeg van ongeveer 2 uur, dus starten maar. Het was natuurlijk erg vreemd voor Storm, maar het verbaasde mij hoe snel hij zich bij de situatie neerlegde. Natuurlijk, als ik stopte bij een verkeerslicht piepte hij wat, maar hij was over het algemeen vrij rustig. Rustiger als ik denk ik, want er speelde zich van alles af in mijn lichaam en hoofd..... Op een gegeven moment (ik moest de afsluitdijk nog over) legde hij zijn kop op mijn schouder....., daar brak ik van, allemachtig wat voelde ik me eenzaam en verdrietig. Een moment heb ik overwogen om met hem naar huis te rijden en maar zien waar het schip strandt, maar gezien de situatie met Romeo, die bij de adoptie van Xando erg jalours bleek te zijn, maar zichzelf ook erg wegcijferde, en ook geen eten, koekjes of kluifjes wilde delen met een maatje, leek het me niet verstandig, voor beiden partijen niet. Als de situatie anders was geweest, dan had (sorry Henk en Crista) Storm nu hier gewoond, zeker weten. Maar goed een koekje een knuffel, mijn hand naar achteren en op zijn bast leggen tijdens de rit, zorgde ervoor dat hij zich redelijk rustig voelde. Misschien dat de rescue druppels ook zijn werk deden? Ik heb regelmatig een traantje weggepinkt onderweg. Ik ben naar Hinke gereden, want Hinke zou hem naar Mieke brengen, waar hij in de noodopvang ging.. Aangekomen bij Hinke even met hem naar binnen gegaan, wat gedronken, en Storm even kennis gemaakt met de honden van Hinke en dat ging geweldig goed. Storm hield me wel in de gaten en dat vond ik weer heel erg, want hoe moest ik nou wegschuiven??? elke keer duwde hij zich tegen me aan. Op een onbewaakt moment, in overleg met Hinke ben ik weggeslopen en Hinke zou gelijk met hem in de auto stappen samen met haar dochter, om hem richting Mieke te brengen. Ik ben in de auto gestapt, heb Bianca gebeld om haar op de hoogte te brengen en toen stond er weer een rit van ongeveer 1 3/4 uur voor de boeg. Die rit heb ik huilend doorgebracht, want goh wat was ik verdrietig..... Storm heeft heel veel indruk op me gemaakt, en ik zal hem nóóit vergeten!!! Het ga je goed lieverd..... Denise

(Mieke)

Heey, ik ben Storm.

Op een dag kwam er mevrouw en die besloot dat ik niet meer bij mijn baasjes en vriendje mocht wonen. Heb geen idee waarom niet. Ik ben altijd heel lief geweest en heb nooit wat verkeerd gedaan

Op een andere dag kwam er een lieve mevrouw die me meenam in de auto. Ik vond het drie keer niks ja! Moest ook wel een beetje huilen dat ik weg moest hoor. En ik moest in nog een andere en zelfs nog een andere auto! hallo...waar ga ik heen????

Gelukkig stopte de auto bij een huis met een hele grote tuin; eerst maar eens even plassen.

En...kijk! Drie andere bassies! Das wel leuk zeg. Ze heten Joy, Jubel en Foof, ben gelijk met Jubel even gaan spelen en rennen..ha effe de spieren los rennen. Lekker

En...kijk nog eens ...joehoe! Kippen !!!! Die zijn heel erg leuk om achterna te zitten...joehoe...dikke pret! Maar helaas, het mocht niet !

Nou ja zeg, wat jammer!! Ze kakelen zo leuk! en...het houdt niet op! zelfs 4 poezenbeesten..oooo...leuk zeg...lekker zacht die bontbeestjes en ook nog konijnen en loopeenden; dat zijn rare beesten hoor!

De baas heet Fred, en de vrouw heet Mieke.

ik kreeg een heel groot bed voor mezelf! heerlijk hoor.

De andere honden sliepen ook al in een groot bed, maar van Foofie mocht ik er niet bij. Flauw hoor, maar ik heb heerlijk in mijn eigen bed geslapen. en heeeeeeeeeel veeeeeeeeel eten, want het schijnt dat ik veel te mager ben Vier keer per dag zelfs, lekkere brokken met vlees, met worst, met brood, met rijst en kip, tjonge jonge! Ik kwam alleen niet zo erg aan. Maar dat heeft even tijd nodig.

Er was ook een hele vervelende man die aan mijn ballen zat. Ik moest toen even slapen en toen ik wakker werd voelde ik me niet zo lekker. Het deed zeer hoor...maar ik ben een stoere vent en na een paar dagen had ik niet zoveel last meer. Later ging het toch nog ontsteken...das wel jammer.

Ik heb hele leuke ogen en daar kon ik iedereen mee in de maling nemen..haha..want ik ben best wel een beetje ondeugend hoor...maar wel heeeeeeeel lief.

Fred en Mieke vonden mij een scheidje en ik hun ook! Ze konden zo lekker kriebelen en aaien en kroelen.

Ik moest ook nog in bad..mmmmmm...vond mezelf best lekker ruiken...mensen zijn soms rare wezens,en mijn oren waren erg vies. Duh!en een paar plekjes op mijn huid...maar die gaan vanzelf weer over zei een meneer

Ik heb veel in de zon gelegen,met alle dieren gespeeld,heerlijk gegeten,lekker gewandeld,en gespeeld met alle mensen die er waren. Ik vond het er erg fijn...maar ik moest toch nog weer een keer verhuizen Weer in allemaal auto's...heel lang...bah...

Fred en Mieke vonden het niet leuk om me weer weg te zien gaan,en Joy en Jubel en Foof moesten toen ik weg ging heel hard huilen! Das wel zielig he?

Nou ben ik op mijn vaste plek en hoef ik nooit meer weg. En dat is wel heel fijn Ik zie de mensen die met mij bezig geweest zijn vast nog wel eens een keer en dat is ook leuk...toch? Bij mijn nieuwe baasjes zal ik het ook heerlijk, net als bij Jubel en Joy en Foofie. Daaaaaaaag! Storm

(Bernadetta)

Ik keek erg uit naar de ontmoeting met Storm. Nadat ik contact had gehad met Mieke met de vraag of ze mij tegemoet kon rijden ben ik zondag 2 mei om kwart voor 8 op pad gegaan. Ik heb altijd een hondenmand met deken achter in de auto staan. Mijn ervaring is dat deze lieffies dat wel waarderen want ze slapen meestal lekker in de auto. Om kwart over 9 was ik op de afgesproken plaats in Hengelo (bij Mc Donalds!). Om half 10 kwam daar Storm aangereden met Mieke en man. Wat een geweldige hond, hij kwam gelijk op me afgelopen en liet zich uitgebreid knuffelen. De man van Mieke ging nog even een rondje met Storm lopen zodat hij zijn behoefte kon doen voordat hij de auto in zou gaan. Mieke vertelde wat voor een enorme lieverd Storm is en ze gaf me een tas met eten voor Storm erin, heel goed verzorgd, compliment. Ben wel geschrokken wat zijn (kleding)maatje. Mijn Eros is dan King Size vergeleken met Storm en Mieke vertelde dat Storm al 3 kilo was aangekomen. Hij heeft nog even te gaan voordat hij net zo als mijn Eros is. Toen 2 jaar geleden Storm ook op de site stond was ik al meteen voor hem gevallen. Hij lijkt om mijn Max en Eros, een combi dus. Maar ik heb al 4 honden en mijn man vindt dit genoeg, dus helaas geen Storm bij ons. Nu hij weer op de site stond dacht ik bij mezelf: ik hoop dat ze hulp nodig hebben bij het vervoer. En waarachtig de vraag kwam, ik heb geen moment gewacht en heb me aangemeld. En toen was de dag daar dat ik als een Koningin in mijn Koets Storm mocht vervoeren. Bij het verlaten van de Mc Donalds in Hengelo stonden Mieke en man er een beetje verloren bij, zo van nou daar gaat de schat. Ik had ook even met ze te doen, want ik had al tegen ze gezegd dat als ik Storm aan Nike zou overhandigen, ik het niet droog zou houden. Dus op naar Utrecht, het rijden ging voorspoedig en wilde onderweg nog een tussenstop doen, maar Storm lag zo lekker te slapen dat ik doorgereden ben. Aangekomen in Utrecht, ook bij een Mc Donalds heb ik eerst een stuk gelopen in de stromende regen met Storm om even de spieren te strekken. Op een gegeven moment ben ik bij de Mc Donalds binnen gaan schuilen. Er was een aardige jongen die kwam vragen of hij een bak water voor Storm neer moest zeggen. Nou dat hebben we natuurlijk niet afgeslagen, daar heeft Storm gretig gebruik van gemaakt en hebben hem hiervoor bedankt. Toen Nike was gearriveerd en Storm dus achter in de auto zat in de mand, was Storm terughoudend naar de man die erbij was. Hij trilde zelfs, waarop ik zei dat hij mannen misschien niet zo leuk vindt. En waarop Nike zei, nou Storm gaat wel naar een man. Even dacht ik o, nee hé. Maar het kan ook aan de benadering gelegen hebben. Je moet tenslotte altijd de hond naar je toe laten komen. Al met al ging het voorspoedig, Storm werd op de achterbank neergezet en Nike ging bij hem zitten. (Ik heb echt een potje zitten janken om wat Storm is aangedaan. Ik kan daar niet tegen als dieren bewust of onbewust mishandeld worden. Dieren zijn zo weerloos, ze zijn van ons afhankelijk.) Ik ben blij dat ik in de gelegenheid ben gesteld om Storm even onder mijn hoede te hebben gehad. Het was een voorrecht om zo'n kanjer te mogen rijden. Hij is een voorbeeld van liefde voor de mens ook al is hem dit aangedaan. Hij vertrouwde erop dat het goed kwam. En het is goedgekomen, hij heeft een **GOUDEN MAND MET DIAMANTEN** gekregen. Storm, lieffie, ik hou van je!!! Liefs Bernadetta

(Nike)

Storm, Toen Bernadetta de kofferbak open deed bij de mc donalds in houten, zagen wij Storm voor het eerst! We hadden hem al op foto's gezien maar nog nooit in levende lijven. Hij zat helemaal te trillen van angst. En wilde eigenlijk de veilig kofferbak niet uit. Ik vond het vreselijk zielig. Maar ja hij moest nu met ons mee. Dus we hebben hem er toch uit gepraat. Eenmaal bij ons in de auto ging het alweer een stuk beter. Hij zat alleen vreselijk te zeuren. Dus dachten we dat hij misschien even wat moest doen. We zijn even naar mijn ouders gereden die nog geen 10 min van de mc donalds af wonen. Daar hebben we hem even uit gelaten. Hij moest erg nodig poepen bleek! we hebben toen even Helene gebeld. Want Bernadetta was 1,5 uur eerder dan gepland. Gevraagd of zij over een uur in Nijmegen kon zijn. en dat kon! Dus wij hebben Storm weer in de auto gedaan. (ben heerlijk met hem op de achter bank gaan zitten!) En hij was de hele reis stil! Toen we Helene zagen met haar man. Hebben we Storm aan hun over gedragen. De tranen stonden zo wat in mijn ogen. Want we moesten weer afscheid nemen van deze onwijs lieve hond. Hij was zo lief. Zelfs mijn man die eigenlijk niks met basset's heeft vond hem geweldig. Dus dat wil wel wat zeggen. Met veel liefde hebben we deze rit weer gedaan voor stichting basset herplaatsen. John & Nike

(Hélène)

We zagen op de site de oproep voor het vervoer van Storm van Groningen naar Moelingen(BE). Moelingen ligt bij Maastricht de grens over ,ca 45 minuten bij ons vandaan. Dus een mailtje gestuurd dat we wel een deel van de reis op ons wilden nemen. Na een mailtje met alle nummers van de verschillende mensen die een stuk voor hun rekening gingen nemen begon de telefoonketting te werken. Wij, Jacco en Hélène , hadden met Nike afgesproken dat we elkaar om 14.30 uur op station Dukenburg in Nijmegen zouden ontmoeten. Ik belde Henk en Christa om een tijd af te spreken dat we bij hen in Moelingen zouden zijn. Tijdens het gesprek bleek dat Henk bijna dagelijks in Neeritter (waar wij wonen) kwam ,en hij stelde voor om Storm bij ons op te komen halen. Dus dat was ook geregeld. Ik zou bellen als we onderweg van Nijmegen naar huis waren. Zondagmorgen om 10.00 uur ging de bel; Henk stond voor de deur om te informeren of alles goed verliep en of ik nog iets gehoord had over Storm. Hij kon bijna niet wachten . Om ca. 12.00 uur ging de telefoon. Nike was al in het bezit van Storm en we besloten het tijdstip te vervroegen naar 13.30 uur. Wij waren iets eerder gearriveerd in Nijmegen en stonden reikhalzend uit te kijken naar 2 mensen met een basset. Even later kwamen ze aan. Storm kwam enthousiast uit de auto en we werden vrolijk begroet en besnuffeld. Na een paar minuten kletsen ,natuurlijk over bassets en over hoe geweldig Storm wel was, werden de spullen overhandigt, en moest er afscheid genomen worden van Storm. Braaf stapte hij met ons mee, de volgende auto in voor weer een etappe van anderhalf uur. Hij nestelde zich op de achterbank en na wat zacht geknor viel hij in slaap. Af en toe werd hij wakker knorde dan wat en wilde een knuffel en als het kon ook een hondekoekje. We belde Henk en Christa ,die blij verrast waren dat ze Storm eerder zouden ontmoeten.

Thuis aangekomen ,werd de tuin even geinspecteerd en maakte hij kennis met onze haan ,poezen en onze 3 franse bassets. Allemaal erg leuk maar we merkten dat hij toch wel een beetje moe was van al dat reizen. Toen Jacco dan ook ging zitten ,maakte hij van de gelegenheid gebruik om op zijn schoot te klimmen en al knorrend nog meer knuffels te ontvangen. Henk en Christa arriveerden ,en lagen binnen een seconde op hun knieën om Storm te knuffelen en te bekijken. Storm vond het geweldig en onze dames deden hun best om ook hun deel van de aandacht op te eisen. Terwijl we een kopje koffie dronken ,nestelde Storm zich aan de voeten van Christa en werd voortdurend geaaid. Toen het tijd werd om te gaan, stapte hij wederom braaf mee en samen met zijn bagage (een tas vol lekkers) verdween hij in de auto voor de laatste etappe. Samen met Christa op de achterbank. Het rare was, dat toen ik weer binnenkwam het net was of ik iets miste, terwijl Storm toch hooguit een half uurtje bij ons was geweest. Het verbaasde me dat Storm,ondanks de vermoeiende dag vol vreemde mensen en indrukken toch zo enthousiast en lief bleef reageren op iedereen en alles.

Hij zal blij geweest zijn dat hij 's avonds eindelijk een eigen plekje had om eens goed uit te rusten. En het mooiste is dat ik Storm nog regelmatig zal zien omdat hij met Henk mee in de auto mag als hij voor zijn werk weg moet en hij een aantal keer per week bij mij door de straat komt.
Storm zit dan fier in de auto rond te kijken.

groetjes
Hélène en Jacco

Storm geniet nu van een heerlijk leventje bij zijn baasjes Henk en Christa. Daar heeft hij gekregen wat hij verdiende na zijn stormachtige leventje: een windstil bestaan met ontzettende lieve baasjes! Denise, Hinke, Mieke, Bernadetta, Nike, Hélène: Namens Storm ontzettend bedankt dat hij deze hele lange reis heeft kunnen maken en nu geniet van een leven als een echte hond!